Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2025-0412

(mr. R. Imhof, voorzitter en mr. A.M.C. Dello, secretaris)

Datum uitspraak	26 mei 2025
Klacht van	De consument
Tegen	Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vorderingen afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

BKR-registraties. De consument vordert verwijdering van de op zijn naam door de bank bij twee kredieten geplaatste registraties in het CKI (beiden een A23-codering met een werkelijke einddatum 2 oktober 2023). De consument stelt dat de registraties disproportioneel zijn en verzoekt primair om verwijdering van de registraties en subsidiair om verkorting van de bewaartermijn. Na een belangenafweging oordeelt de commissie dat de bank geen van de registraties hoeft te laten verwijderen. Het belang van de bank weegt op dit moment nog zwaarder dan het belang van de consument. Dat komt mede doordat er sprake was van een substantiële betalingsproblematiek, de schuld pas relatief recent (gedeeltelijk) is afgelost en de financiële situatie van de consument nog niet voldoende structureel stabiel is. De vorderingen worden afgewezen.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de bank.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 Vanaf 1995 hield de consument een betaalrekening aan bij de bank (hierna: krediet 1). Vanaf 2011 hield de consument een tweede betaalrekening aan bij de bank (hierna: krediet 2).

Beide kredieten zijn door de bank geregistreerd in het Centraal Krediet Informatiesysteem (hierna: CKI) bij de Stichting Bureau Krediet Registratie (hierna: BKR). De rechten en verplichtingen die gelden tussen BKR en haar zakelijke klanten, waaronder de bank, worden geregeld in het Algemeen Reglement CKI (hierna: reglement CKI).

Krediet 1

2.2 Vanaf juli 2015 beschikte de consument bij krediet 1 over een kredietlimiet van € 500,-. De limiet is diverse keren verhoogd naar uiteindelijk € 2.000.-. Daarnaast beschikte de consument vanaf 19 juli 2019 over een creditcard. De bestedingslimiet van de creditcard is voor het laatst in augustus 2019 verhoogd tot een limiet van € 2.500,-. Om gebruik te kunnen maken van zijn kredietfaciliteit, diende de consument ervoor te zorgen dat zijn betaalrekening minimaal één volledige werkdag (24 uur) per drie maanden een positief saldo zou vertonen.

2.3 Vanwege het ontstaan van overstanden op de betaalrekening heeft de bank de consument meerdere brieven gestuurd en verzocht de overstand te voldoen. In deze brieven heeft de bank de consument gewaarschuwd voor opzegging van het krediet en opeising van de gehele vordering. Op 27 november 2019 heeft de bank de gehele vordering opgeëist en een bijzonderheidscode 2 (opeising) in het CKI laten registreren. Ook heeft de bank op die datum een laatste aanmaning naar de consument gestuurd en gewaarschuwd dat bij het niet op tijd voldoen van de betalingen de bank de achterstand zal melden bij BKR. Wegens het opnieuw uitblijven van betalingen heeft de bank op 22 december 2019 een achterstandscode A in het CKI laten registreren. Hierna heeft de bank de hoofdsom van € 7.560,36 overgedragen aan Syncasso (hierna: de deurwaarder).

2.4 In oktober 2020 is de deurwaarder namens de bank akkoord gegaan met het kwijtings-voorstel van de schuldhulpverlener van de consument. Volgens dit voorstel zou de consument in 36 termijnen een totaalbedrag van € 1.503,73 voldoen. Op 2 oktober 2023 heeft de deurwaarder de laatste termijn ontvangen, waarna de bank het restant van haar vordering zijnde € 6.056,63, heeft gekweten. Per diezelfde datum heeft de bank een bijzonderheidscode 3 (finale kwijting) en een werkelijke einddatum van 2 oktober 2023 in het CKI laten registreren. De negatieve registraties (hierna: de registraties) blijven vanaf deze werkelijke einddatum vijf jaar zichtbaar in het CKI.

Krediet 2

2.5 In juli 2019 heeft de consument bij krediet 2 een kredietfaciliteit van € 500,- afgesloten (‘Rabo Kort Roodstaan’). Sinds juli 2019 is aan krediet 2 een creditcard gekoppeld met een bestedingslimiet van € 2.000,-.

2.6 Vanaf september 2019 is bij krediet 2 een aanhoudende overstand ontstaan. Omdat ook nu de consument na waarschuwingen van de bank niet voldeed aan zijn betalings-verplichtingen heeft de bank per brief van 3 januari 2020 de vordering opgeëist en een bijzonderheidscode 2 (opeising) in het CKI laten registreren.

In diezelfde brief heeft de bank een laatste aanmaning aan de consument toegezonden, waarbij de consument is gewaarschuwd voor het plaatsen van een achterstandscodering bij BKR. Nu de consument hierna niet alsnog de vordering heeft voldaan, heeft de bank op 28 januari 2020 ook een achterstandscode A in het BKR laten registreren.

2.7 Inzake krediet 2 had de bank zelf direct contact met de schuldhulpverlener van de consument. Nadat de bank haar vordering van € 3.983,08 had ingediend bij de schuldhulpverlener, is zij op 24 augustus 2020 akkoord gegaan met het kwijtingsvoorstel van de schuldhulpverlener. Dit voorstel hield in dat de consument een bedrag van € 792,- zou voldoen in 36 termijnen van € 22,-, Omdat de bank na juni 2023 geen betalings-termijnen meer ontving, heeft zij herinneringen toegezonden aan de schuldhulpverlener van de consument. De bank heeft uiteindelijk op 13 november 2023 de laatste vier termijnen in één keer direct van de consument ontvangen waarmee de consument had voldaan aan de kwijtingsregeling. De bank heeft een bedrag van € 3.191,08 gekweten. Deze kwijting is met een bijzonderheidscode 3 (finale kwijting) gemeld bij BKR. Per diezelfde datum heeft de bank een werkelijke einddatum laten registreren (13 november 2023).

2.8 De consument heeft aan de bank gevraagd de registraties op zijn naam uit het CKI te laten verwijderen. De bank heeft dit verzoek afgewezen. Verdere uitwisseling van de standpunten tussen partijen heeft niet geleid tot een oplossing van de klacht van de consument, waarna hij zijn klacht bij Kifid heeft ingediend.

2.9 Tijdens de procedure bij Kifid heeft de bank bij krediet 2 geconstateerd dat de kwijtings-regeling niet volledig via afspraak is verlopen. Hierdoor heeft de bank de laatste betaaltermijn op 13 november 2023 ontvangen in plaats van 2 oktober 2023. Hoewel de bank de laatste termijn maar één maand later heeft ontvangen, heeft zij in het kader van de proportionaliteit besloten om zowel de datum van bijzonderheidscode 3 als de werkelijke einddatum bij krediet 2 aan te passen naar 2 oktober 2023. Vanwege de bewaartermijn van vijf jaar zal de registratie zichtbaar blijven tot 2 oktober 2028.

De volgende registraties zijn thans in het CKI zichtbaar:

<u>Krediet 1</u>

Code 2	27 november 2019
Code A	22 december 2019
Code 3	2 oktober 2023
Werkelijke einddatum	2 oktober 2023

<u>Krediet 2</u>

Code 2	3 januari 2020
Code A	28 januari 2020
Code 3	2 oktober 2023
Werkelijke einddatum	2 oktober 2023

De klacht en vordering

2.10 De consument klaagt over de afwijzing door de bank van zijn verzoek om vroegtijdige verwijdering van de registraties uit het CKI. De consument vordert primair om de registraties te verwijderen en subsidiair om de bewaartermijn te verkorten. Aan deze vorderingen legt de consument ten grondslag dat de registraties een onevenredige grote inbreuk maken op zijn persoonlijke levenssfeer en dat deze, gezien de bijzondere omstandigheden van de consument, disproportioneel zijn. Hij voert daartoe het volgende aan.

2.11 De registraties zijn ontstaan door een samenloop van omstandigheden, waardoor de consument te maken heeft gehad met een lastige financiële periode. In het verleden woonden de consument en zijn toenmalige partner (hierna: de ex-partner) samen in een koopwoning. In deze periode is hun dochter geboren. Hun relatie was echter niet stabiel en na zes jaar hebben zij in mei 2018 hun relatie definitief beëindigd. De relatiebreuk viel de consument zwaar, zowel financieel, als ook mentaal. De consument is toen verhuisd naar een koopwoning in [woonplaats], ver weg van de ex-partner. Deze woning heeft de consument kunnen financieren mede met zijn deel van de verkoopopbrengst van de toenmalige gezamenlijke woning die in juli 2018 met een grote overwaarde was verkocht. Er bleven echter niet genoeg middelen over om zijn woning in te kunnen richten en een bestaan op te bouwen. Na de relatiebeëindiging is er ook een groot geschil ontstaan rondom de zorg voor hun dochter. De ex-partner had besloten dat de consument zijn dochter niet meer mocht zien. Als gevolg van deze lastige periode is de consument het overzicht over zijn financiën verloren en zijn er aanhoudende achterstanden ontstaan, die uiteindelijk hebben geleid tot de registraties in het CKI.

2.12 Halverwege 2019 is de consument benaderd door de gemeente [plaatsnaam 1], aangezien er meerdere signalen waren dat de consument moeite had aan zijn financiële verplichtingen te voldoen. De consument is ingegaan op het advies van de gemeente en heeft zich aangemeld bij de toenmalige organisatie Actief Schuldhulp [plaatsnaam 2] (hierna: Schuldhulp). De consument bleef echter worstelen met zijn depressieve gevoelens en heeft uit wanhoop zelfs een poging tot levensbeëindiging gedaan. Hierna is de consument opgenomen in een ziekenhuis. Gedurende de ziekenhuisopname heeft de consument voor enige vorm van steun, contact gezocht met een vrouw welke later ook zijn huidige partner is geworden. Op een gegeven moment mocht de consument zijn dochter weer zien en werd zijn leven langzaamaan beter. De consument en zijn huidige partner hebben inmiddels samen een zoon en een dochter gekregen en zijn in 2023 getrouwd. Door de overeenkomst met Schuldhulp was de consument in de veronderstelling dat deze partij de financiële zorgen van hem had overgenomen. Aan het einde van het driejarige schuldtraject, bleek echter dat nog niet alle schulden waren voldaan en werd het traject met een jaar verlengd. Het jaar daarop ging Schuldhulp over naar Budgetbeheer. De consument heeft geweigerd om voor deze overgang te tekenen. Het was de consument namelijk duidelijk geworden dat zijn dossier niet naar behoren was behandeld en actieve schulden waaronder die bij de bank zelfs niet waren meegenomen in het traject.

De schuld bij de bank heeft de consument in oktober 2023 respectievelijk november 2023 uiteindelijk opgelost door afbetaling van de schuld aan de bank, waarbij een gedeelte van de schuld is kwijtgescholden.

2.13 De consument heeft de wens een grotere woning aan te kopen in de buurt van zijn dochter, die bij de ex-partner woont en ook om dichter in de buurt van familie en vrienden te gaan wonen. De registraties belemmeren de consument in bij het verkrijgen van een hypothecaire geldlening voor de aankoop van een woning. Sociale huur of een huurwoning in de private sector is gelet op het inkomen van de consument geen optie. De consument geeft aan nu financieel stabiel te zijn. Hij beschikt over een vaste baan en geniet een goed inkomen. Daarnaast is de consument vrij van (problematische) schulden en heeft geen betalingsachterstanden- of problemen. De consument betreurt het ontstaan van de schulden maar geeft aan geen wanbetaler te zijn en geen risico te vormen voor zichzelf of voor de financiële sector.

Het verweer

2.14 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Waar gaat het in deze zaak om?

3.1 In deze zaak gaat het om de vraag of de bank de registraties vroegtijdig moet (laten) verwijderen, dan wel de bewaartermijn moet verkorten. De commissie oordeelt dat dit niet het geval is en licht dat hieronder toe.

3.2 De commissie stelt voorop dat tussen partijen op zichzelf niet in geschil is dat de registraties door de bank terecht zijn geplaatst. De consument stelt echter dat de registraties dienen te worden verwijderd, omdat hij hier een zwaarwegend belang bij heeft. De bank voert aan dat de belangen van de financiële sector bij behoud van de registraties zwaarder wegen dan de belangen van de consument.

Juridisch kader van de belangenafweging

3.3 Het verzoek tot verwijdering van de registraties moet worden beoordeeld op grond van de bepalingen van de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG). De relevante bepalingen uit de AVG zijn opgenomen in de bijlage. Daarbij neemt de commissie het volgende als uitgangspunt.

3.4 De registraties houden op grond van artikel 4 lid 1 en 2 AVG een verwerking van de persoonsgegevens van de consument in. De bank is in dit kader verwerkings-verantwoordelijke. Artikel 6 lid 1 AVG bepaalt dat verwerking van persoonsgegevens alleen is toegestaan als ten minste aan één van de in dat artikel genoemde voorwaarden is voldaan.

De rechtmatigheid van de registraties berust op de grondslag die is genoemd in artikel 6 lid 1 sub f AVG. Daarin is bepaald dat de verwerking van persoonsgegevens rechtmatig is wanneer deze noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke (de bank) of van een derde, behalve wanneer – kort gezegd – de privacybelangen van de betrokkene (de consument) zwaarder wegen dan die belangen.[1]

3.5 Op grond van artikel 21 lid 1 AVG heeft de betrokkene echter te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens, tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene. Als het bezwaar van de betrokkene op grond van artikel 21 lid 1 AVG slaagt, dan heeft de betrokkene het recht dat zijn persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging worden gewist.[2]

3.6 Er zal dus een belangenafweging moeten plaatsvinden op basis van artikel 21 lid 1 AVG, tussen enerzijds de belangen bij handhaving van de registraties en anderzijds de belangen van de consument bij verwijdering daarvan.

Belangenafweging

3.7 De door de consument gestelde en toegelichte belangen zijn hiervoor onder 2.11 tot en met 2.13 vermeld.

3.8 De bank voert aan dat het belang van instandhouding van de registraties gelegen is in de doelstellingen van het CKI, namelijk de bescherming tegen overkreditering en het beperken van financiële risico's bij andere kredietaanbieders.

3.9 De bank voert verder onder andere aan dat er sprake was van een problematische schuldensituatie. Vanaf augustus/september 2019 was er door overmatig creditcardgebruik een aanhoudende overstand op beide kredieten. Daarnaast had de consument niet alleen bij de bank betalingsproblemen, maar ook bij andere kredietverstrekkers. Op een zeker moment waren er 38 schuldeisers en was er een totale schuldenlast van € 51.623,81. De consument heeft zich tot een schuldhulpverlener gewend om zijn problemen te kunnen oplossen. De bank vindt het positief dat in oktober 2023 respectievelijk november 2023 een einde is gekomen aan deze schuldensituatie, maar dit is grotendeels te wijten aan het feit dat de bank (€ 9.247,71) en overige schuldeisers het overgrote deel van hun vordering hebben gekweten. Hoewel de bank begrip heeft voor het feit dat de consument te maken had met moeilijke omstandigheden in zijn privésfeer, blijft de consument verantwoordelijk voor de door hem aangegane betalingsverplichtingen.

---

[1] Hoge Raad 3 december 2021, ECLI:NL:HR:2021:1814, te vinden op www.rechtspraak.nl.
[2] Artikel 17 lid 1 sub c AVG.

Vrijwel direct nadat de consument de creditcards heeft aangevraagd, heeft de consument zijn creditcards gebruikt voor het doen van grote contante opnames en zijn creditcards overmatig gebruikt. De problemen zijn dus niet (alleen) ontstaan doordat de consument het overzicht over zijn financiën was verloren.

3.10 Volgens de bank heeft de consument onvoldoende inzage gegeven in zijn huidige financiële situatie. Uit het dossier volgt alleen dat er sprake is van een maandelijkse hypotheeklast van € 475,42. Ook heeft de consument geen informatie verstrekt over een eventueel spaarvermogen.

3.11 De bank heeft begrip voor de wens van de consument om een woning te kopen in een andere regio, maar die enkele wens is onvoldoende om over te gaan tot vroegtijdige verwijdering van de registraties. Daarnaast heeft de consument geen (concrete) afwijzing(en) overgelegd, waaruit volgt dat de registraties de enige belemmering vormen voor het aangaan van de gewenste financiering en niet aangetoond dat er sprake is van een acute noodzaak. Van de bewaartermijn is pas anderhalf jaar verstreken. De consument dient nog steeds beschermd te worden tegen overkreditering.

3.12 De consument heeft de bank verzocht de registraties per direct te verwijderen als hij het gekweten bedrag alsnog zou voldoen. De bank heeft de consument hierover geïnformeerd dat als de consument het gekweten bedrag van krediet 1 (€ 6.056,63) en/of krediet 2 (€ 3.191,08) voldoet, de bank op grond van de technische juistheid gehouden is om over te gaan tot verwijdering van bijzonderheidscode 3 voor dat betreffende krediet. De overige coderingen (A en 2) zal de bank handhaven. Deze coderingen zal de bank alleen verwijderen op het moment dat de belangenafweging in het voordeel van de consument uitvalt. Dat is op dit moment, volgens de bank, niet aan de orde.

3.13 Uit voorgaande volgt dat de belangen bij instandhouding van de registraties nog steeds zwaarder wegen dan de belangen bij verwijdering, aldus de bank.

3.14 De commissie is van oordeel dat de bank met hetgeen hiervoor onder 3.9 tot en met 3.14 is vermeld heeft aangetoond dat haar belangen dwingende gerechtvaardigde gronden opleveren om de registraties nu nog te handhaven. Dit oordeel wordt als volgt toegelicht.

3.15 De commissie realiseert zich dat de consument mede door persoonlijke omstandigheden in een problematische schuldensituatie is gekomen, echter dit is, hoe vervelend ook, een omstandigheid die binnen de risicosfeer van de consument valt. Positief is dat de consument zich heeft ingespannen om zijn schuldenproblematiek op te lossen en, na de weigering van Schuldhulp nog werkzaamheden voor hem te verrichten, zelf met de bank tot een oplossing is kunnen komen. Daar staat tegenover dat er sprake was van een langdurige ernstige schuldensituatie. Naast de bank waren er meer schuldeisers, had de consument een hoge schuldenlast en heeft de bank uiteindelijk tegen finale kwijting een substantieel gedeelte van de vorderingen afgeboekt.

3.16 Over de financiële stabiliteit van de consument overweegt de commissie dat uit de overgelegde stukken niet volgt dat de financiële situatie van de consument op dit moment structureel stabiel is. Hiervoor heeft hij onvoldoende inzage gegeven in zijn uitgaven en heeft hij zijn spaarcapaciteit onvoldoende onderbouwd. De consument zijn financiële situatie is weliswaar verbeterd, maar dit komt mede door het feit dat de bank en andere kredietverstrekkers (grote) afboekingen hebben moeten doen. Van de bewaartermijn bij beide kredieten is pas een relatief korte periode (net anderhalf jaar) verstreken. Het verzoek tot verwijdering komt naar het oordeel van de commissie dan ook te vroeg. De bewaarperiode van vijf jaar is er juist voor om de consument te beschermen tegen overkreditering, waarbij de consument in een financieel stabiele positie kan komen en blijven. In de komende periode zal moeten blijken of de financiële situatie van de consument voldoende structureel stabiel is.

3.17 Ten slotte heeft de consument naar het oordeel van de commissie onvoldoende aangetoond dat het kopen van een woning op dit moment een zodanig zwaarwegend belang is dat dit verwijdering van de registraties rechtvaardigt. Voor de commissie is niet komen vast te staan dat de huidige woonsituatie voor de consument onhoudbaar is en hij niet kan wachten totdat een langere periode van de bewaartermijn is verstreken.

3.18 De commissie begrijpt dat de consument graag dichter in de buurt van zijn dochter, familie en vrienden wil gaan wonen en aan zijn toekomst wil bouwen. Maar kredietverstrekkers hebben er ook belang bij dat zij de betaalhistorie van de consument kunnen zien. Dit geldt te meer nu de vorderingen niet geheel zijn voldaan (afboeking tegen finale kwijting) en er nog andere negatieve registraties op naam van de consument in het CKI staan. De commissie is van oordeel dat dit belang van kredietverstrekkers op dit moment zwaarder weegt dan het belang van de consument en de consument nog langer beschermd dient te worden tegen overkreditering. De commissie wijst het verzoek tot een vroegtijdige verwijdering van de registraties dan ook af. Vanwege al het vorenstaande wijst de commissie ook de vordering tot verkorting van de bewaartermijn af. De commissie geeft hierbij mee dat het de consument vrij staat om op een later moment de bank opnieuw te benaderen. Het is niet uitgesloten dat de bank een andere afweging maakt als er een aanzienlijk langere periode van de bewaartermijn is verstreken en de consument kan aantonen dat hij structureel financieel stabiel is, er verder geen (problematische) schulden zijn en een zwaarwegend belang heeft bij verwijdering van de registraties.

4. De beslissing

De commissie wijst de vorderingen af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)

Artikel 4

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1) „**persoonsgegevens**": alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon („de betrokkene"); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificator zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identificator of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon;
2) „**verwerking**": een bewerking of een geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens of een geheel van persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd via geautomatiseerde procedés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens;

(...)

Artikel 6

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
   a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;
   b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;
   c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
   d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;
   e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;
   f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

(...)

Artikel 17

1. De betrokkene heeft het recht van de verwerkingsverantwoordelijke zonder onredelijke vertraging wissing van hem betreffende persoonsgegevens te verkrijgen en de verwerkingsverantwoordelijke is verplicht persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging te wissen wanneer een van de volgende gevallen van toepassing is:
   a) de persoonsgegevens zijn niet langer nodig voor de doeleinden waarvoor zij zijn verzameld of anderszins verwerkt;
   b) de betrokkene trekt de toestemming waarop de verwerking overeenkomstig artikel 6, lid 1, punt a), of artikel 9, lid 2, punt a), berust, in, en er is geen andere rechtsgrond voor de verwerking;
   c) de betrokkene maakt overeenkomstig artikel 21, lid 1, bezwaar tegen de verwerking, en er zijn geen prevalerende dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking, of de betrokkene maakt bezwaar tegen de verwerking overeenkomstig artikel 21, lid 2;
   d) de persoonsgegevens zijn onrechtmatig verwerkt;
   e) de persoonsgegevens moeten worden gewist om te voldoen aan een in het Unierecht of het lidstatelijke recht neergelegde wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
   f) de persoonsgegevens zijn verzameld in verband met een aanbod van diensten van de informatiemaatschappij als bedoeld in artikel 8, lid 1.

(...)

Artikel 21

1. De betrokkene heeft te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens op basis van artikel 6, lid 1, onder e) of f), van artikel 6, lid 1, met inbegrip van profilering op basis van die bepalingen. De verwerkings-verantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene of die verband houden met de instelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsvordering.

(...)